

Felszínesnek és felületesnek

VISSZHANG - LXVII. évfolyam, 41. szám, 2023. október 13.

nevezi Jeszenszky Géza mindazt (*Visszatérni 1867-hez*, *ÉS*, 2023/40. okt. 6.), amit *Színrebontás*omban (*ÉS*, 2023/38., szept. 22.) a kiegyezést követő évek viszonyairól Asbóth Jánostól, Benedek Elektől, Kecskeméthy Auréltól, Mikszáth Kálmántól (valamint a kor sajtójából) idézve írtam. Mea culpa, eszerint a forrásaim is mind felszínesek és felületesek. Vétkemet most azzal tetézem, hogy Asbóth 1875-ben megjelent, *Magyar conservatív politika* című könyvéből idézek még egy tételt, amely szerint a miniszterelnök „nem állított szakavatott belátással bíró férfiakat az egyes szakok élére, sőt, hiúsága, geniáliskodása nem is tűrte az ilyeneket, másfelől ily belátással, gyakorlattal nem bírt maga sem – innen a dilettantismus egész kormányzatában, innen a hihetetlen baklövések”. Kénytelen vagyok továbbá megismételni egy, a *Színrebontás*ban már idézett észrevételt: „A legnagyobb parlamenti párt a miniszterelnök kormányrendszerének alkalmas eszköze, minden szeszélyének vakon engedelmeskedő közege, valósággal szavazógépe.” Ez, sajnálatos módon, egybecseng a kortársak tanúságtételével. Ezért hát azt a közéleti szereplőt, akit fentiek nem a NER-nek és vezérének működésére emlékeztetnek, én bizony csak sajnálni tudom.